

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych, o godz. 10 przed południem w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalnazłp. 12
Miesięczna..... „ 3

Jutro S. Gotarda G.

Gazeta Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 00 0.	Therm:	Hogrom- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI
7	27 5, 125	+ 11,3	+ 6,4	Pł. wrchodni słaby	Pogoda z Cmurami	
2. 12	„ 5, 093	18,0	6,2	Pn. wschodni słaby	„ „	
3	„ 4, 777	19,8	4,7	„ „	„ „	
9	„ 5, 033	+ 12,8	+ 5,0	„ mocny	„ „	

Część Urzędowa.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
W Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i Ścisłe Neutr: M. Krak: i Jego Okręgu.

Podaje do publiczney wiadomości, iż w d. 21 maja 1833 o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie w biurach wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi licytacja *in minus* od kwoty pierwszego wywołania 2859 złp. 20 gr. na dostawę materyałów pismiennych dla biur sądowych obu Instancyi, na rok etatowy 1833/34 za potrzebne uznanych, jako to: papieru w różnych gatunkach, piór, ołówków, laku, atramentu, opłatków, świec woskowych i łojowych, oleju, sznurów, i szpagatu. Mający chęć podjęcia tey dostawy, zechcą się stawić na powyższym terminie do licytacji wyznaczonym opatrzeni w Vadium złp. 286, gdzie o dalszych warunkach licytacji wiadomość udzielona im będzie.

Kraków d. 30 kwietnia 1833 roku.

Senator Prezydujący
X. WALCZYŃSKI.

Konwiski Sekr: Wyd.

W dniu 7 Maja 1833 roku, o godzinie 9 ranney, w Krakowie przy ulicy S. Jana w kamienicy pod L. 488 położoney, odbędzie się publiczna licytacja jakoto: sukien męzkich, bielizny, pościeli, cyny, stolarzszczyzny, obrazów, landszaftów, pieców żelaznych, i inuych drobiazgów. Chęć licytowania mających, na czas i miejsce oznaczone z gotowewi pieniędzmi zaprasza się.

Kraków dnia 3 Maja 1833 roku.

T. Jaworski Kom. Sąd.

Część Nieurzędowa.

KRAKÓW.

ODWOŁANIE

Niżey podpisana, porozumiawszy się w drodze zgody z małżonkiem moim P. Franciszkiem Czyżewskim wieczystym dzierżawcą majątności Kwaczała, w Okręgu W. M. Krakowa;— odwołuję zupełnie mocą niniejszey deklaracyi, wydane temuż zapozwanie do Trybunału I. Instancyi o oddział wspólności majątku, w części urzędowey Nru 58 Gazety Krakowskiej z roku bieżącego ogło-

azone, i takowe moje odwołanie do publicznej wiadomości podaję.

W Krakowie dnia 3. Maja 1833. r.

Józefa Czyżewskiego.

P O L S K A.

Warszawa 28 Kwietnia.

JO. Feldmarszałek, Xże Warszawski, Namiestnik Królewski, wczoraj około godziny 8 wieczorem, wrócił z Petersburga do Warszawy.

Dnia 29 Kwietnia— Wczoraj przed południem na pokojach Zamkowych, obecni w tutejszej stolicy generałowie, członkowie rządu, officerowie wszelkich stopni, i urzędnicy władz rozmaitych, powitali JO. Feldmarszałka, Xcia Warszawskiego, Namiestnika w królestwie Polskiem.

Dnia 30 Kwietnia.— Wczoraj, w doroczną uroczystość Urodzin J. C. M. Cesarzewicza, Wielkiego Xcia Alexandra Następcy Tronu, rozpoczynającego rok 16 życia, przyjmował na pokojach zamkowych JO. Feldmarszałek, Xżę Warszawski, powinszowania znakomitych osób, poczem odbyło się w kaplicy zamkowej Nabożeństwo. Wieczorem u JO. Feldmarszałka był wieczór z tańcami.

F R A N C Y A

Paryż 20 Kwietnia.

»Burzliwe spory, które toczyły się przeszłego tygodnia skutkiem wniosku P. Vignet, i wiadomego zapoznania przed kratki izby deputowanych wydawcy dziennika *Tribune*; przedstawiły jednocześnie w głębi teatru politycznego sprawę w sądzie przysięgłych przeciwko *Towarzystwu obrońców praw człowieka*, które według *Trybuny*, jest największym i najpotężniejszym ze wszystkich stowarzyszeń republikańskich we Francji, i po którym się ona spodziewa zwycięstwa *Republikanizmu* nad zdrowym rozsądkiem *Dowskiadzenia*.— Organizacya i *principia* tego związku, które teraz dopiero, postępowanie śledcze tegoż sądu i sprawozdanie adwokata generalnego P. *Frank Carré*,— bliżej dały nam poznać, dowodzą niestety, aż nadto jawnie, jak niebezpieczny w tym związku nietylko rządu istniejącego wylega się przeciwnik, lecz oraz wszelkiego społecznego porządku we Francji nieprzyjaciel; i jak dalece nienasycona cierpień ludzkości nędzą,

jak dalece okropna przyszłość czeka Francją, gdy raz uda się temu wrogowi dorwać najwyższej władzy.—

Związek ten, uadawszy sobie zupełny tytuł: »*Société de droits de l'homme et du citoyen*» składa się z nieograniczonej liczby sekcyjów, z których każda najmniej z dziesięciu, najwięcej zaś z dwunastu członków złożona, osobnym numerem odznacza się; każda z takowych sekcyj, odbywa raz lub kilka razy posiedzenia swoje w tygodniu, podług upodobania swoich członków, — przed rozeyściem się, umówione są zawsze, miejsce, dzień i godzina, zebrania się następnego.

Jak dalece towarzystwo to urąga wszelkiej powadze praw, już to samo dowodzi, że się na tak małe oddziały rozdrobniło, a to dla podstępnej sparaliżowania ustawy, która wszelkich stowarzyszeń politycznych, liczbę 20 osób przenoszących, zabrania; jakby to wyraz *Sekcyja*, stanowił odrębną całość.— Każda takowa sekcyja, jednego ma naczelnika, (*chef*), jednego podnaczelnika (*sou-chef*), i trzech kwinturionów, z których każdy ma pięciu członków pod swym przewodem, i którzy na czas nieograniczony przez otwarte lub tajne kręskowanie, są wybranymi. Zbieranie składek, odczytywanie pism politycznych, a mianowicie o *prawach człowieka i obywatela*, tudzież rozmaitych politycznych rozmyślań dotyczących, zapełnia ich posiedzenia. Ażeby mnóstwo sekcyj pojedynczych zebrać na przypadek potrzeby w masę; więc pod imieniem naczelników seryi, znajdując się znowu szefowie, z których każdy ma najmniej pięć, najwięcej ośm sekcyjów w swym nadzorze; pięć sekcyjów stanowi jedną seryę; skoro zaś ilość takowych przewyższa liczbę ośmiu, natenczas urządzoną jest nowa serya. — Każdy naczelnik seryi, znany tylko jest swoim sekcyjom, i odbiera rozkazy i instrukcyje od centralnego komitetu, który jest na czele całego stowarzyszenia, i ten następnie znowu, albo w kształcie rozkazów dziennych, udziela naczelnikom sekcyjów. Osnowa i ton podobnych rozkazów dziennych, których znaczna ilość wpadła już w ręce Rządu francuzkiego, dowodzą niezaprzecznie, że ta władza centralna, nadaje sobie wielką powagę nad członkami: czy ona pochwali, czy zgani, jest pewną ich posłuszeństwa. — Na wstępie do ustaw czyli statutów tego stowarzyszenia, wydrukowane jest, po-

lityczne wyznanie wiary, w takiej osnowie: »*Od chwili jak tylko ludzie, w jedno połączyli się społeczeństwo, — zaraz też pozbawieni zostali używania praw swoich, i wyrzeleni się w najochoydniejszą niewolę; dostojność ich za nic była uważana. — Ponížani do stanu niedołężnego bydła; więzieni, zaprzędawani, i decymowani przez swoich niemilosiernych panów, tylko między śmiercią i posłuszeństwem, oddany sobie mieli wybór. Natura, prawda, sprawiedliwość, są źródła, z których wypłynęło wydane w roku 1793 Ogłoszenie praw człowieka i obywatela. — W ogłoszeniu tém zawarte principia, są równie i naszego związku podstawą, i każdy z członków poprzysięga, zwycięztwu tej świętej sprawy, wszystkie swoje siły poświęcić.*« — Stósownie więc do tego postanowienia, wydane go przez konwent w dniu 24 czerwca roku 1793, — *Ogłoszenia praw człowieka i obywatela*, dał komitet wydrukować na nowo, a jeden z członków towarzystwa, niejaki Laponneraye, który już kilkakrotnie przez tuższy sąd przysięgłych karany był za polityczne przestępstwa, do najważniejszych tego aktu artykułów, napisał objaśniający komentarz. Pismo to rozdawane wszędzie przez komitet, począwszy od sierpnia 1830 roku, przeżyło już dwndziesiąte drugie swe wydanie. — Przez bliższe atoli porównanie, wydane go przez Towarzystwo *Ogłoszenia praw człowieka*, z wydaném niegdy przez konwent, znajdując się widoczne niezgodności; dzieło konwentu niezewszystkiem trafiło do przekonania demagogicznego fanatyzmu terażniejszych republikanów, i dla tego wybrali sobie za zasadę drapieżny wniosek Roberspierra, przez sam nawet konwent odrzucony. — Dla zapobieżenia wszelkiemu sfalszowaniu, uchwalili był podówczas konwent karę śmierci przeciw każdemu, ktoby się poważył drukować lub do druku podawać inne *Ogłoszenie praw człowieka*, jak to które przez zgromadzenie konwentu przyjęte jest; który to wyrok, gdyby dziś jeszcze był w swej mocy, dotknąłby członków dzisiejszego stowarzyszenia obrońców praw człowieka. — Główna różnica, pomiędzy *Ogłoszeniem Konwentu*, a *Ogłoszeniem Towarzystwa*, zachodzi w orzeczonych względach na prawo własności. W ogłoszeniu praw człowieka z dnia 24 czerwca 1793 przez konwent wydaném, brzmi tak: »Rząd na to jest ustanowiony, ażeby człowiekowi zabez-

pieczał używanie praw przyodzonych i nigdy nieustających; temi prawami są: Wolność, bezpieczeństwo i własność.« — Wcale przeciwnie twierdzi Towarzystwo w swém ogłoszeniu: »*Główném prawém człowieka jest, starać się o utrzymanie swego bytu i swej wolności.*« — Konwent w swoim ogłoszeniu powiedział: »*Że prawo własności każdemu obywatelowi służące, zależy od używania dóbr swoich, dochodów i owoców swej pracy, i rozrządzenia niemi podług woli.*« Dzisiejsze zaś Towarzystwo obrońców praw człowieka, powiada tak: »*Prawo własności zależy na tém, że każdy obywatel takiego udziału posiadłości i rozrządzenia nią podług woli używać może, jaką mu prawo zaręcza.*« Konwent uznał za święty obowiązek całej obywatelskiej społeczności: »*Uboższych swych członków wspierać, przyjmować ich do robót, i t. p.*« — Towarzystwo, obowiązek ten całego społeczeństwa, wkłada za powinność mającym; mówiąc: »*Dawanie wsparcia potrzebnemu, jest powinnością tego, który dostatkę posiada.*« W tak dwuznacznym rzeczy wykładzie, do którego takowe wnioski, bardzo są zdolne; ukrywa się zupełne zniweczenie, nawet przez konwent w całej swojej nietykności i świętości, uznanych praw posiadania. — Niemniej pouczającym jest wydany przez tenże związek *Mały katechizm republikański*, w którym obok zapowiedzianego w najlepszej formie terroryzmu, do niektórych frazesów o samowolności i despotyzmie przydana jest ta nowa osobliwsza maxyma: »*Jeden tylko rodzaj despotyzmu jest prawym; to jest despotyzmu wolności przeciw tyranii.*«

Na dniu 29 sierpnia roku zeszłym organizacya towarzystwa ukończoną została; w kilka dni potem, wydany został rozkaz dzienne do rozmaitych sekcji, w tej osnowie: — »*Obywatele! Organizacya wasza ukończona — możemy więc nasze dzieło rozpoozać. — Wytrwanie, uległość, braterstwo, potrzebn tu są niaodzownie, oraz zaufanie w przewodnikach waszych, których sami sobie wybraliście. — Dalejże więc do dzieła obywatele! Niech każdy będzie uczestnikiem naszych przedsięwzięć pełnych chwały; praca nasza nie będzie bez nagrody, tak jak bywa ta, która siły niweczy, nagrodzi nam ją wszystko to, na czém nam zbywa, i wszystkim którzy do niej należyć będą, przyniesie korzyści. — U jednego z naczelników sekcy*

towarzystwa, znalazła policya spis imienny jey członków; w jedney z rubryk zapisane jest poprzednie sprawowanie się każdego, wszyscy prawie byli uczestnikami zaburzenia w dniach 5 i 6 czerwca r. z. — W drugiey rubryce: w jakim miejscu tak we dnie jako i w nocy zastać można każdego członka? — Trzecia zawiera opisanie osoby. — W adnotacji uczyniona jest wzmianka, czyli służyli czynnie, i czy są w broń i amunicją opatrzeni. Z śledztwa czynionego, przeciwko różnym członkom towarzystwa, wykazało się, że podczas gdy dway z pomiędzy nich nazwiskiem Cuny i Lepage, za należenie do rozruchów czerwcowych na śmierć skazani, straconemi być mieli, towarzystwo przez rozburzenie rnsztowania, chciało przeszkodzić exekucyi wyroku, i że część tychże zebrała się rzeczywiście w nocy, na miejscu do tego przeznaczoném. — Gdy atoli wyrok śmierci, w drodze łaski złagodzonym został przez króla na dożywotnie więzienie, jeden z naczelników sekiyi towarzystwa, nazwiskiem Milon z professyi woźnica, wydał odezwę, w której ulaskawienie to, nieuznaje za akt miłosierdzia monarchy, lecz za skutek obawy republikanów. — (Myśl prawdziwie godua woźnicy.) — W inney odezwie tegoż Milona, pełney przewrotnych zasad, stau obywateli miejskich, nazwany jest: *»Nową formą arystokracji, którą aż do korzenia wytępić należy.«* — Zasady tego towarzystwa, które na swoich klubach wciąż pracuje nad zupełném obaleniem społecznego porządku, są jak widziemy, prawdziwemi principiami starego *Jakobinizmu*, różnią się tylko w dążności swey co do posiadaczy majątków. Członkowie towarzystwa, nie są w prawdzie bardzo uczeni, którzyby z czytania starożytnych autorów wysłali zamilowanie republikańskiej formy rządu, są oni raczej, po większej części natym stopniu oświaty, w którym zastanowienia się izdrowego sądu o różnych formach rządów, napróżnoby kto chciał szukać. Dążnością ich bardziej stauowczą, ponieważ ogromna większość ma najlepsze chęci poprawienia swych interessów, *jest podział własności gruntowey*; — ztąd nienawiść przeciwko jey posiadaczom, których nazywają arystokratami. —

Przed kilku dniami sąd przysięgłych, jako reprezentantów takowych zakazanych stowarzyszeń, tak nazwanych Petit Jean, Hulin,

Beandeloux i Milona woźnicę, każdego na zapłacenie po 200 franków osądziwszy, rozwiązanie tego *Towarzystwa obrońców praw człowieka*, nakazał. (G. P. S.)

Rozmaitości.

WETERAN JAKIEGO RZĄDKO.

Władysław Skulteti, chorąży w półku huzarów Kienmajera, urodzony 1735 r. służył przez 73 lat ciągle w wojsku. W roku 1757 pod Kolinem raniony w prawą rękę, tegoż roku podczas napadu na Berlin w twarz, — a w r. 1789 pod Loschuie w brodę. Przed kilkoma laty przybył wyżey wzmiankowany pułk huzarów do Wiednia, Skulteti na siebie powszechną ściągnął uwagę, wizerunek jego odrysowano i na kamienia wyciśnięto.

POMNOŻENIE RODZAJU LUDZKIEGO.

W przecięciu liczymy 4-5, dzieci na małżeństwo. Euler wyrachował: że z dwojga ludzi za sto lat będzie 436, za 200 lat 40,208, za 300 lat 3,994,945 za 4000 lat 3000 milionów, rozumie się, że w to liczą się tak zmarli jak i żyjący do owego czasu.

O jenerale Jaquerus de Jastenes który żył pod Ludwikiem XIII. mówią, że ani cięcia, ani pehnięcie, ani kula jemu nie nieszkodziła. Był on przy 120 oblężeniach, w 30 bitwach, wielokrotnych utarczkach i t. p. zawsze w największym ogniu, a nigdy ranny.

Doniesienie.

Do nowo otworzonego składu drzewa opałowego na Zwierzyńcu tn w Krakowie, wewnątrz rogatki pod L. 268, nadszedł świeży transport suchego drzewa sosnowego; w składzie tym każdego czasu po bardzo umiarkowanej cenie dostać można, drzewa opałowego suchego w różnych gatunkach, jako to: bukowego, dębowego, olszowego, hrzozowego sosnowego, jodłowego, świerkowego, osikowego i t. p. — Ktoby sobie życzył pewną ilość siągów wprost z galarów po kilka razy w miesiąc do wspomnionego składu przybywających, zakupić; raczy się zgłosić do właściciela tamże zamieszkałego, gdzie kupujący hurtem wprost z galarów, według przyjętej ceny składowey, 10 siągów z którego bądź gatunku drzewa, jedynastą siągę w dodatku bezpłatnie otrzyma. —